

Σελίδα 1 από 9
14/12-2 Φύλωση φύλωσης στην Εθνική
Τυχ/12-2 Αρχέδοντος στην Εθνική
29/12/15-2-216. ΕΦ ΑΠΟΛΩΣΗΣ Λ. ΚΟΥΤΖΟΥΡΑΣ

ΕΝΩΠΙΟΝ ΠΑΝΤΟΣ ΑΡΜΟΔΙΟΥ
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ & ΑΡΧΗΣ

ΕΞΩΔΙΚΗ
ΔΗΛΩΣΗ-ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ-ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Την αγιώτη Θεοδωρίδη &
Γεωργίου Σαροή

ΑΣΤΥΠΡΟΥ 5, ΑΘΗΝΑ, Τ.Κ. 11743

ηλ. 210 56 96 012 - 6930 362 262

Προς την:

Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου
Κα Ευτέροπη Κουτζαμάνη

Σας καταθέτουμε την συγκεκριμένη δήλωση, ως εσχάτη ενέργεια μας, δια να
ενημερώθείτε ότι για το μεγαλύτερο Εθνικό Θέμα –απάτη 233 δισεκατομμυρίων
ευρώ- τα αρμόδια δικαστικά όργανα, οι εισαγγελείς, δεν έχουν πράξει σωστά το
καθήκον τους.

Αυτό αναφέρεται και εις το Βούλευμα που εξέδωσε το Συμβούλιο Εφετών Αθηνών.
(1149/2015).

Συγκεκριμένα, καταθέσαμε μηνυτήρια αναφορά στις 9/2/2012 εις την Εισαγγελία του
Αρείου Πάγου και αφού τελείωσε η προκαταρκτική εξέταση από την ασφάλεια
Αθηνών, ο Εισαγγελέας που ανέλαβε την υπόθεση **ΟΥΤΕ ΑΣΚΗΣΕ ΔΙΩΣΕΙΣ** αλλά
και **ΟΥΤΕ ΕΒΑΛΕ ΣΤΟ ΑΡΧΕΙΟ** την υπόθεση.

Το ίδιο έπραξαν και οι επόμενοι Εισαγγελείς -έως και το Εφετείο Αθηνών- και χωρίς
να απαγγελθούν διώξεις για τα μη πολιτικά πρόσωπα που αναφέρει η δικογραφία,

ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ ΑΡΧΕΙΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΥ
ΕΠΙΛΙΚΟ ΠΟΣΤ ΓΕΝΙΚΟΥ
Δημ. Αρείου 5562
Επερούποιο 29/7/2015
Γήρα 110.
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ
Αριθ. Πρωτ. Επερούποιο

ο αρμόδιος εισαγγελέας την έβαλε προσαρτώμενη εις την δικογραφία της ΕΛΣΤΑΤ για την οποία υπήρχε πρόταση να μπει στο αρχείο.

Το συγκεκριμένο γεγονός το έχετε συγαντήσει ξανά Κα Εισαγγελέα;

Μετά την ενημέρωση μας για αυτό, καταθέσαμε αίτηση διαχωρισμού των δυο δικογραφιών και ζητήσαμε και το πόρισμα του Εισαγγελέως ο όποιος δεν άσκησε διώξεις και την έβαλε προσαρτώμενη εις την δικογραφία της ΕΛΣΤΑΤ.

Σας κοινοποιήσαμε προς ενημέρωση σας την αίτηση αυτή στις 17/6/2015, με το υπ' αριθμόν 4455 πρωτόκολλο.

Με το 1149/2015 Βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών διαχωρίστηκαν οι δυο δικογραφίες, αλλά δεν μου χορηγήθηκε αντίγραφο της πρότασης του Εισαγγελέα με το οποίο έβαλε προσαρτώμενη την δικογραφία εντός της δικογραφίας της ΕΛΣΤΑΤ. Ενημερωθήκαμε ότι επεστράψαν οι δυο δικογραφίες εις την Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών και τις έχει αναλάβει ο Κος Νούλης.

Με τα στοιχεία που ανέφερα-πρόσθεσα [εις την αίτηση διαχωρισμού] για την δικογραφία της ΕΛΣΤΑΤ, ασκήθηκε δίωξη εναντίον του κατηγορουμένου Α. Γεωργίου.

Ζήτησα αντίγραφο των δυο δικογραφιών δια να συμπληρώσω στοιχεία που θα διευκολύνουν το έργο του Κου Εισαγγελέως και εκείνος αρνήθηκε να μου χορηγήσει, αναφέροντας μου ότι έχει τρεις μήνες περιθώριο να ολοκληρώσει την εργασία του, δηλαδή μέχρι τις 15/10/2015, και θα ασχοληθεί με τις δικογραφίες από τις 15/9/2015 και μετά, επειδή έχει χρεωθεί πληθώρα άλλων δικογραφιών.

Για το θέμα που αφορά την μεγαλύτερη απάτη όλων των εποχών, [σαν μέγεθος υπερβαίνει το συνόλω όλων των δικογραφιών της τελευταίας δεκαετίας και είναι αυτό που μπορεί να σταματήσει την γενοκτονία που υπέγραψαν οι 230 βουλευτές την προηγούμενη εβδομάδα την ίδια στιγμή που όλοι τους το γνώριζαν], οι αρμόδιοι δικαστικοί λειτουργοί δεν πράττουν σωστά το καθήκον τους και με αυτόν τον τρόπο συμμετέχουν ενεργά εις την ολοκλήρωση της -με «συμφωνία» υπογραφείσης- γενοκτονίας.

'Όπως μπορείτε να καταλάβετε αν δεν επιληφτείτε άμεσα του θέματος, δυο είναι πλέον οι επόμενες ενέργειες που θα γίνουν.

α) Θα απαντήσω εις το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εις την ερώτηση που μου έστειλαν για το τι έχει πραχτεί από πλευράς δικαιοσύνης για αυτήν την υπόθεση, αφού τους είχαμε και αυτούς ενημερώσει από το 2012.

β) Θα δώσουμε εντολή να κατατεθεί εις το διεθνές ποινικό δικαστήριο της Χάγης η υπόθεση, γεγονός που θα πλήξει το κύρος της ελληνικής δικαιοσύνης και αυτούς που είναι υπεύθυνοι για την λειτουργία της.

Σας ενημερώνω δε ότι η δικογραφία που αφορά τα πολιτικά πρόσωπα για το συγκεκριμένο θέμα, η Εισαγγελία του Αρείου Πάγου την έχει στείλει εις την Βουλή από τις 14/10/2014 δια μέσου του υπουργείου δικαιοσύνης.

Περιληπτικά σας αναφέρω την υπόθεση δια να λάβετε γνώση και ζητώ άμεση συγχρηματοδότηση μαζί σας για αυτό το θέμα.

Σκοπός των διαχειριστών της εξουσίας και σε συνεργασία με τους τραπεζίτες, ήταν να μεταβιβάσουν τόσο την κρατική, όσο και την ιδιωτική περιουσία των Ελλήνων στους ξένους τοκογλύφους και στους ντόπιους νταβατζήδες.

Τα στοιχεία-δημόσια έγγραφα που υπάρχουν εντός της δικογραφίας αποδεικνύουν πέραν πάσης αμφιβολίας τα ανωτέρω αναφερόμενα και ο τρόπος δια του οποίου θα επιτύγχαναν το ξεπούλημα τόσο της κρατικής όσο και της ιδιωτικής περιουσίας, ήταν γνα φορτώσουν με ένα τεράστιο ψεύτικο χρέος τους Έλληνες και δια την εξόφληση αυτού του ψεύτικου χρέους θα μεταβιβαζόταν η κρατική και ιδιωτική περιουσία του Ελληνικού Λαού, είτε με συμβόλαια είτε με κατασχέσεις και πλειστηριασμούς.

Εφάσομοσαν το εξής πολύ απλό σχέδιο:

Θα έδιναν οι διαχειριστές της εξουσίας τα λεφτά σαν δάνειο-εγγυήσεις σε λίγους δικούς τους, (τράπεζες) και αντί να επιστρέψουν οι τράπεζες πίσω το δάνειο, οι διαχειριστές της εξουσίας θα το έβαζαν εις το δημόσιο χρέος να το πληρώσει ο κόσμος.

Το ποσό θα ήταν τόσο μεγάλο που θα ήταν αδύνατο να εξοφληθεί και δια την εξόφληση αυτού του φεύτικου χρέους ο κόσμος ή θα μεταβίβαζε τα ακίνητα του –έχει ψηφιστεί νόμος για αυτό- ή θα του τα έπαιρναν με κατασχέσεις και πλειστηριασμούς.

Συγκεκριμένα, ο τρόπος δια του οποίου υλοποιήθηκε αυτή η απάτη - κακούργημα, είναι ο κάτωθι αναφερόμενος, αποδεικνυόμενος -δια του λόγου το αληθές- μετά αναλυτικών και επισήμων δημοσίων εγγράφων:

Οι διαχειριστές της εξουσίας, έδωσαν δάνεια στις τράπεζες* [υπό την μορφή εγγυήσεων- ομολόγων], συνολικού ύψους 233 δισ. € [183 δισ. € υποχρεωτικώς για την χορήγηση νέων δανείων προς πολίτες και 50 δισ. € προς εξόφληση των επισφαλειών των τραπεζών, δηλαδή, των λεγόμενων «κόκκινων δανείων»] και για όλο αυτό το κολοσσιαίο χρηματικό ποσό ανέφεραν -στα Φ.Ε.Κ. μέσω των οποίων τα χορήγησαν- το ότι ‘αγδεν τα εξοφλούσαν οι τράπεζες, αυτά θα πιστώνονταν στο δημόσιο χρέος, κι έτσι θα αναλάμβανε να τα πληρώσει ο ‘Ελλην ψορολογούμενος’ [δανειολήπτης ή μη]!

Με απλά λόγια, έστησαν εις βάρος μας την μεγαλύτερη οικονομική απάτη όλων των επογών, παχυσαμίως!

Μέσα στο 2008 ο Καραμανλής -ως πρωθυπουργός- είχε -μεταξύ άλλων- πει: «...Επειδή η αγορά έχει πρόβλημα ρευστότητας, θα μπει το κράτος εγγυητής, ούτως ώστε οι ελληνικές τράπεζες να πάρουν δάνειο από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα», ύφους 23 δισ. €, προκειμένου τα γρήματα -από το δάνειο αυτό- να τα διογχετεύσουν υπογρεωτικώς και

αποκλειστικώς σε χορήγηση νέων στεγαστικών δανείων και κεφαλαίων κίνησης μηκών επιχειρήσεων και επιχειρήσεων ζωτικής σημασίας...».

Τον Δεκέμβριο του 2008 η κυβέρνηση Καραμανλή υπερψήφισε τον νόμο 3723, **«σχετικό 1»**, μέσα εις τον οποίο -όπως γίνεται συνήθως από την διαβλητή εξουσία- δεν έγραψε και δεν έπραξε αυτό που είχε δημοσίως πει προφορικώς.

Δηλαδή, δεν υπέγραψε -ως εγγυητής- το ελληνικό κράτος την δανειακή σύμβαση μεταξύ των ελληνικών τραπεζών και της 'Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζης', αλλά, απλώς εξέδωσε ομόλογα τριετούς διαρκείας, τα οποία τα έδωσε στις τράπεζες, κι εκείνες μετά τα έδωσαν ως εγγύηση στην 'Ε.Κ.Τ.', οπότε και έλαβαν τα χρήματα, τα οποία όμως, ποτέ δεν τα χορήγησαν στην αγορά υπό την μορφή νέων δανείων, ως -εκ του νόμου 3723/2008- υπεχρεούντω!

«Μήπως αυτό είναι υπεξαιρεση; Φυσικά και είναι!»

Επίσης, ο νόμος 3723/2008 αναφέρει ότι θα εξεδίδετο μία υπουργική απόφαση, δια της οποίας θα καθοριζόταν το τι ποσό θα λάβει η κάθε τράπεζα και το ότι στο πέρας της τριετίας η τράπεζα θα έπρεπε να έχει εξοφλήσει το σύνολο του δανείου της, ώστε ακολούθως αυτή να λάβει πίσω το σχετικό ομόλογο και ύστερα, να το επιστρέψει προς ακύρωση, [σελίδα 4.020 (επάνω αριστερά) άρθρο 3].

Γι' αυτό, τα εν λόγω ομόλογα αποκαλούνται «ομόλογα εγγυήσεων» ή «εγγυήσεις προς τις τράπεζες».

Δηλαδή, στην απλή καθομιλουμένη είναι σαν να πήρε ο Α' μία μεταχρονολογημένη 'επιταγή ευκολίας' από τον Β', να την έβαλε σε πλαφόν στην τράπεζα, να πήρε τα λεφτά και αφού ήταν 'επιταγή ευκολίας', στην λήξη της έπρεπε να βάλει τα χρήματα για να πληρωθεί, επειδή δεν την άφειλε ο εκδότης αυτής.

Αυτό ακριβώς εφήρμοσαν, με την διαφορά του ότι στην θέση της επιταγής ήταν τα ομόλογα.

Τον Δεκέμβριο του 2008 ψηφίστηκε ο νόμος 3723, κι έτσι -από τις αρχές του 2009- οι τράπεζες* άρχισαν να παίρνουν τα ομόλογα, τα οποία έληξαν τρία χρόνια μετά, δηλαδή, περί τις αρχές του 2012. Τότε, επί του θέματος, δεν ακούστηκε τίποτα, καθ' ότι είχαμε τις εκλογές του Μαΐου του 2012!

Όμως, τό υπουργείο οικονομικών αμέσως μόλις τελείωσαν οι εκλογές -στις 17 Ιουνίου- [δηλαδή, 15 ημέρες μετά] εξέδωσε το 66^ο τεύχος του 'δελτίου δημοσίου χρέους' **«σχετικό 11»**, εις το οποίο αναφέρει -μεταξύ άλλων- το εξής: «Το χρέος ύστερα από το κούρεμα των ομολόγων -στις 31 Μαρτίου- ήταν 280 δισ. € και τρεις μήνες μετά -στις 30 Ιουνίου- έφτασε στο ύψος των 303 δισ. €».

Συνεπώς, μέσα σε 3 μήνες, το χρέος αυξήθηκε κατά 23 δισεκατομμύρια €! Προφανώς, τα 23 δισ. € δεν είναι τόκοι, διότι αν ήταν έτσι, τότε θα είχαμε ένα ετήσιο επιτόκιο ύψους άνω του 30% και τέτοιο επιτόκιο δεν υπάρχει. Επίσης, θα πρέπει να έχουμε υπ' όψιν μας το ότι εκείνο το τρίμηνο, από τον Μάρτιο έως τον Ιούνιο του 2012, το κράτος δεν πήρε κανένα δάνειο.

Άρα, αφού δεν πρόκειται ούτε για τόκους, ούτε για δάνειο, τότε πρόκειται για τα ομόλογα τα οποία έλαβαν οι τράπεζες, οι οποίες εν συνεχείᾳ, δεν εξόφλησαν τα δάνεια τους ως όφειλαν και κατά συνέπεια, κατέπεσαν τα σχετικά ομόλογα, τα οποία αντικατέστησε το δημόσιο!

Τι ποσά των νέων ομολόγων είναι αυτά τα οποία μπήκαν στο δημόσιο χρέος
Όπως σε αυτά οφείλονται όλα τα εθνοκτόνα μέτρα και οι επαχθείς φόροι τους
οποίους αναγκαζόμαστε να πληρώνουμε όλοι μας, από το καλοκαίρι του 2012 έως
τα σήμερα.

Αυτό αποδεικνύεται και από την απάντηση στην ερώτηση περί του «*Αν η αύξηση του χρέους οφείλεται στα 23 δισ. € των τραπεζών...*» και η οποία ετέθη στην βουλή προς τον τότε υπουργό οικονομικών, στις 30/8/2012.

Από την εν λόγω απάντηση, **«σχετικό 12»**, η οποία εδόθη από το υπουργείο οικονομικών -σχεδόν έναν μήνα μετά(!), στις 24/9/2012- πέραν μίας γενικής και αορίστου δικαιολογήσεως, περιείχε και τον πίνακα των ομολόγων τα οποία υπήρχαν στην τρέχουσα αγορά και που αντικατέσταθησαν.

Σε αυτόν τον πίνακα αποδεικνύεται το ότι τα ομόλογα που είχαν λάβει οι τράπεζες*, δεν τα αποπλήρωσαν ως όφειλαν και το κράτος τα αντικατέστησε,
περνώντας τα στο δημόσιο χρέος!

Ενδεικτικό παράδειγμα:

[γραμμή 44] ...ομόλογο της EUROBANK 2.344.000.000 που έληγε κατά τον Φεβρουάριο του 2012 δεν το αποπλήρωσε η τράπεζα...

[γραμμή 47] το κράτος το αντικατέστησε με άλλο το οποίο έληγε τον Μάιο του 2012, που ούτε αυτό δεν το αποπλήρωσε η τράπεζα και

[γραμμή 51] το κράτος πάλι το αντικατέστησε με νέο ομόλογο, με ημερομηνία λήξης τον Αύγουστο του 2012, που και αυτό δεν αποπληρώθηκε!!!

<Βεβαίως, αυτό που αντικατέστησε το ομόλογο το οποίο έληξε τον Αύγουστο του 2012 δεν είναι μέσα στην κατάσταση, διότι η ερώτηση έγινε στις 30/8/2012.>

'Έχουμε, λοιπόν, γραπτή απόδειξη -την απάντηση του υπουργείου οικονομικών- ότι τα 23 δισ. € -τα οποία έλαβαν οι τράπεζες στις αρχές του 2009- μας τα φόρτωσαν -από το καλοκαίρι του 2012- για να τα ξεπληρώνουμε -έως και σήμερα- εμείς με τα επαχθή μέτρα και τους δυσβάσταχτους φόρους, τους οποίους μας έχουν επιβάλει.

Με τους νόμους: ν. 3845 του 2010, ν. 3872 του 2010, ν. 3965 του 2011, ν. 4031 του 2011 και ν. 4056 του 2012, **«σχετικά αντιστοίχως: 2,4,5,6,7»** το κράτος -για τον ίδιο λόγο- δίνει ακόμα 160 δισ. € στις τράπεζες, δηλαδή, για να μην πληρώσουν εκείνες το χρέος αυτό, αλλά, να μας το βάλουν να το ξεπληρώσουμε εμείς, οι Έλληνες φορολογούμενοι πολίτες!

Απόδειξη της -εις βάρος όλων μας- απάτης είναι όλες εκείνες οι υπουργικές αποφάσεις υλοποιήσεως των εν λόγω νόμων, δια των οποίων υπουργικών αποφάσεων χορηγήθηκαν τα ομόλογα αυτά στις τράπεζες!...

Π.χ.: **«σχετικό 9»** σε αυτά τα οποία ανέφερε ο νόμος 3723 προσέθεσαν μία τελευταία παράγραφο [σελίδα 37.280, παράγραφος ιν] όπου -μεταξύ άλλων- αναφέρει τα εξής: «...το κόστος το οποίο θα βαρύνει το δημόσιο, σε περίπτωση κατάπτωσης της εγγυήσεως του δημοσίου, ενδέχεται να ανέλθει στο ποσό των .....€, πλέον των -προβλεπομένων από τους

όρους των οικείου ομολογιακού δανείου- τόκων και των πάσης φύσεως επιβαρύνσεων, το ακριβές ύψος της οποίας δεν μπορεί να υπολογιστεί!»!

Με απλά λόγια, δηλαδή, με αυτό εννοεί ότι την ίδια στιγμή κατά την οποία το κράτος δίνει τα εν λόγω ομόλογα στις τράπεζες τους λέει... [με το πιο επίσημο δημόσιο έγγραφο, με ένα Φ.Ε.Κ.(!)] ότι μπορούν να μην τα πληρώσουν, αφού - κοντολογίς- έχουμε 10.000.000 κραδίδα για τους τα φορτώσουμε για να τα ξεπληρώσουν!... και δεν είναι μόνον αυτό!

Την -μεταξύ άλλων- φράση «...εκτός από το ποσό του ομολόγου ..... € -πλέον των προβλεπομένων από τους όρους των οικείου ομολογιακού δανείου τόκων και των πάσης φύσεως επιβαρύνσεων- το ακριβές ύψος της οποίας δεν μπορεί να υπολογιστεί...», την έβαλαν διότι - όπως απεδείχθη- είχαν σχεδιάσει -την επόμενη κιόλας χρονιά- να ψηφίσουν [και όντας ψήφισαν] νόμο -για το οποίο ήταν από αυτά τα ομόλογα- δια του οποίου θρίζαν το ετήσιο επιτόκιο τους στο ύψους του 12%! «σχετικό 10», όπως π.χ. στο [Φ.Ε.Κ. Αρ. Φύλλου 1185, της 9^{ης} Ιουνίου 2011, σελίδα 16966, παράγραφος 4].

Το επιτόκιο 12% ετησίως σημαίνει ότι στα 233 δισ. €, (183+50), επιβαρυνόμεθα -κατ' έτος- με τόκους 28 δισ. €! Κι άλλοι τόσοι τόκοι, από το προηγούμενο το χρέος, το -υποτιθέμενο- «κανονικό» των 280 δισ. € σημαίνει ότι -συνολικώς- περνάμε τα 50 δισ. € κατ' έτος, σε τόκους!

Δηλαδή, για να καλύψουμε μόνον τους τόκους -χωρίς να συνυπολογίζεται καθόλου το κεφαλαίο του χρέους- δεν μας φτάνουν τα 50 δισ. €, τα οποία συγκεντρώνει -ετησίως- το κράτος από όλους τους φόρους.

'Αρα, δεν υπάρχει περίπτωση εξοφλήσεως του κεφαλαίου του χρέους, αυτό συνεχώς θα αυξάνει ακόμα και αν πάρουν κάθε περιουσιακό μας στοιχείο με την αιτιολογία της εξοφλήσεως του χρέους.

Απόδειξη, λοιπόν, του ότι η προεκλογική ανακοίνωση περί πρωτογενούς πλεονάσματος ύψους τοιών [3] δισ. €, το οποίο “δήθεν” θα μοιραζαν στον κόσμο, μόνο περί πλεονάσματος δεν επρόκειτο!

Επίσης στους νόμους ν. 3864 του 2010 «σχετικό 3» και ν. 4079 του 2012 «σχετικό 8», δια των οποίων δόθηκαν στις τράπεζες* αντιστοίχως δέκα [10] δισ. € και σαράντα [40] δισ. € {συνολικώς πενήντα [50] δισ. €}, αναφέρεται ρητώς το ότι αυτά τα ποσά τους δίδονται από το κράτος δια μέσου του 'Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητος' [Τ.Χ.Σ.], προκειμένου να εξοφληθούν οι επισφάλειές τους, δηλαδή, τα -κατά το κοινώς λεγόμενα- «ιόκκινα δάνεια» μας.

Αυτό έγινε και έγινε έτσι όπως έγινε, κατόπιν απαιτήσεως των ιδίων των τραπεζών, δηλαδή, το κράτος να αναλάβει την εξόφληση των ιόκκινων δανείων.

Επίσης, αυτές οι ίδιες όρισαν το ότι το συνολικό ποσό των δανείων αυτών ήταν 50 δισ. €.

'Αρα, εκείνη την στιγμή, όλοι όσοι είχαν σταματήσει να καταβάλουν εξοφλητικές δόσεις του δανείου τους, άλλαξαν δανειστή και κατά συνέπεια, δεν είχαν πλέον

δηλαδή την τράπεζα, αλλά, [αυτόν ο οποίος της εξόφλησε -με αυτόν τον τρόπο- το δάνειο, δηλαδή], το "Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητος".

Συνεπώς, η τράπεζα* [και η κάθε τράπεζα*], λοιπόν, δεν δικαιούται ούτε νομιμοποιείται να ζητάει να εισπράξει για δεύτερη φορά το «κόκκινο» δάνειο από τους Έλληνες πολίτες/δανειολήπτες, το οποίο ευλόγως έχουν σταματήσει να αποπληρώνουν και μόνος αρμόδιως να εισπράξει αυτό το εκάστοτε δάνειο είναι μόνο αυτός ο οποίος την εξόφλησε, δηλαδή, το "Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητος".

Στο σημείο αυτό, θα πρέπει να διευκρινιστεί το εξής ανήκουστο: ότι παρ' όλο που - όπως αναφέρεται ρητώς στον ν.3864/2010- το "Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητες" το σύστησε το ελληνικό δημόσιο [δίνοντάς του -μάλιστα- ένα μετοχικό κεφάλαιο ύψους 50 δισεκατομμυρίων €], αυτό «ιδρύθηκε» υπό την μορφή ιδιωτικού φορέα, δηλαδή, το σύστημα ως 'νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου' [Ν.Π.Ι.Δ.]!

Αυτό συνιστά άλλη μία απάτη - κακούργημα, μία νέα -τεραστίων διαστάσεων και σημασίας- απάτη, εις βάρος όλων ημών των Ελλήνων πολιτών, αφού δι' αυτού του τρόπου το ιράτος [ελληνικό δημόσιο] χάρισε σε έναν ιδιώτη -το Τ.Χ.Σ.- 50 δισεκατομμύρια €, δηλαδή, το σύνολο του μετοχικού του κεφαλαίου, τα οποία 50 δισ. € πληρώνουμε και θα πρέπει να πληρώσουμε πολλαπλάς και πολύπλευρα όλοι εμείς ως φορολογούμενοι πολίτες.

'Άρα και για την ακοίβεια, όλα τα -συνολικού ύψους 50 δισ. €- 'κόκκινα δάνεια' τα οποία είχαν στο χαρτοφυλάκιό /ενεργητικό τους οι τράπεζες, έχουν πλέον εξοφληθεί από ένα 'τρίτο πρόσωπο', το οποίο αυτό 'τρίτο πρόσωπο' δεν είναι άλλο από το Τ.Χ.Σ., με την 'προίκα' των 50 δισ. € του ελληνικού δημοσίου!'

Κι επιπροσθέτως, εκτός των πενήντα [50] δισ. € -εκ των συνολικώς 233 δισ. €- τα οποία αφορούν τα 'κόκκινα δάνεια', τα υπόλοιπα 183 δισ. € -τα οποία έλαβαν οι τράπεζες- δεν τα έδωσαν στην αγορά ως όφειλαν και ως όριζαν οι σχετικοί νόμοι.

Υπεξαιρεση!

Κατόπιν της ενεργείας των τραπεζών* να «παρακρατήσουν» τα επιπλέον αυτά χρήματα, δυσού μόνο πιθανές επιλογές απέμεναν στις τράπεζες*... ή να υπεξαίρεσαν τα 183 δισ. € [οπότε πρέπει να κλείσουν και πάλι ουδείς δανειολήπτης θα οφείλει πλέον εις αυτές το ο.τιδήποτε] ή με αυτά τα 183 δισ. € να έχουν εξοφλήσει τα ακόμα εξυπηρετούμενα -ύψους 160 δισ. €- δανείων.

[Τα συνολικά χορηγηθέντα από τις τράπεζες δάνεια είναι 210 δισ. (50 δισ. τα «κόκκινα» και 160 δισ. τα ακόμα εξυπηρετούμενα-μη καταγγελθέντα)].

Συνεπώς, ακόμα και για αυτά -τα 'ακόμα εξυπηρετούμενα' δάνεια- παρανόμως οι τράπεζες συνεχίζουν να εισπράττουν τις δόσεις εξοφλήσεως αυτών, διότι -όπως

απεδείχθη- έχουν ήδη εξοφληθεί από το δημόσιο με αυτά τα χρήματα! Απ' αυτό και μόνον -κανονικά- οι τράπεζες* δεν νομιμοποιούνται να εξακολουθούν να εισπράττουν τις δόσεις αυτών των δανείων.

Κατά συνέπεια, όποιος γνωρίζει πλέον το ότι βασικός υπεύθυνος για την οικονομική αδυναμία εκπληρώσεως των υποχρεώσεων τόσο των δανειοληπτών όσο και των πολιτών είναι οι διαχειριστές της εξουσίας με συνεργούς τις τράπεζες, ώστε να οδηγήσουν τον κάθε έναν δανειολήπτη αλλά και κάθε πολίτη στην σημερινή οδυνηρή οικονομική κατάσταση και ο ίδιος αδρανεί, τότε αυτομάτως γίνεται συνεργός αυτών, επειδή γνωρίζει πέραν πάσης αμφιβολίας ότι εκτελείται διαρκές κακούργημα, το οποίο μπορεί να σταματήσει με την αναγγελία εκ μέρους του εις την αρχή και δεν το πράξει, τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι τριών ετών (άρθρο 232 Π.Κ.).

Βάσει όλων των ανωτέρω στοιχείων, ευλόγως δίδεται το δικαίωμα εις τον κάθε πολίτη-δανειολήπτη να κινηθεί -τόσο ποινικώς όσο και αστικώς- εναντίον οιουδήποτε του προξένησε, προξενεί και θα του προξενήσει μελλοντικώς βλάβη ή/& ζημία, με την άμεση ή/& έμμεση συμμετοχή του στην εις βάρος του αυτήν απάτη - κακούργημα, διεκδικώντας αποζημίωση από την προσωπική του περιουσία!

Με την επιφύλαξη παντός νομίμου δικαιώματος μας

ΑΣΤΟΥΝΑΣΤΕ ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ έκ της Νομογραφίας Αθήνα 29 / 7 / 2015

Παναγιώτης Θεοδωρίδης

Γεώργιος Σαροής

ΑΚΡΙΒΗ
ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Αθήνα
29/7/2015
Ο Γραμματέας

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΑΤΟΣ
ΔΙΚΑΙΟΤΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΣ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΕΛΛΑΣ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ
ΕΛΛΑΣ Αθήνα και στο κατόπιν της Ειδρυννείς
· Αρτεμίου Πάγου, σήμερα στις 29/7/2015
· Τριάντα ημέρες και ωρα 13:45
· Επίσημη πραγματεία ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΑΤΟΣ
· Ο Α. Δ. Τ. ΜΑΝΑΓΙΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΔΟΡΙΔΗΣ (Α. Δ. Τ. Α.Υ. 217 818)
· Η πατέντα της παρούσας είναι Ε=01111.111111
· Βιβλιώσεις και προφορικά το περιεχόμενό της.
Ο.Π. καταθέτο ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΑΤΟΣ
Γραμματέας.....

(Α.Δ.Τ. Νο 067 257)